

GINPL

Online vydání

COVID 2020

Gymnazijní Informační Noviny Pro Litoměřičany

REDAKCE

Buben Kryštof - **GRAFIKA**

Ceé Karolína

Dvořáková Lilly

Havel Marius

Hoang David

Korčák David

Koubek Jan - **Ilustrace**

Prejzová Veronika

Sajverová Veronika

Vlček Vít

Vytrhlíková Eliška

Máte-li jakékoliv připomínky, nápady atd. můžete nás kontaktovat na email
ginpl@seznam.cz

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

Po dlouhé době vás opět vítám při čtení našeho školního časopisu Ginpl. Hned začátkem se omlouváme za prodlevu mezi čísly, ale všeho bylo na každého člena naší redakce moc a nebylo možné vydávání stíhat. Teď se ovšem vracíme s tímto číslem a v září opět pojedeme ve „starých“ kolejích.

Tato doba byla a stále pro nás je něčím výjimečným, něčím, s čím jsme se ještě nikdy nesetkali. Neustálé překřikování politiků a vlastně nemít jasno, co můžeme další den dělat. Vyhlášky, které nejsou jasné a ministerstva, která mění názory jako ponožky. Vše už se pomalu vrací do normálu, ale v nás li-dech to určitě něco zanechalo. O politice ani o zprávách, které nám lezou krkem, ovšem psát nechceme. Připravili jsme si pro vás speciální (a delší) díl Ginplu, ve kterém se podíváme pod kabát celého dění ve škole a taky se trochu odreagujeme.

Doba nám dala spoustu času o všem přemýšlet a samozřejmě mi hlavou proběhla i myšlenka o školním časopisu. O jeho podstatě a jestli se mi vlastně líbí, jaký je jeho princip. Při bloumání mi došlo, že se často zapomínalo na ty mladší z nás, kteří byli paradoxně z časopisu nejvíce nadšení. A proto jsme se rozhodli, že se jim chceme více věnovat. Dostali tedy svou novou, vlastní rubriku a přijali jsme do redakce nového člena, Vítu Vlčka z primy, který bude mít rubriku na starosti. Nabídka samozřejmě platí i pro všechny ostatní, práce máme mraky a rádi uvítáme každého, ať už jako „kolegu“ nebo jen jednorázového přispěvatele.

Na závěr vám chci samozřejmě popřát hodně zdraví! Taky spoustu nervů a štěstí našim maturantům, kterým tímto týdnem začíná výjimečné období maturit.

Opatrujte se!

Veronika Prejzová, 6.S, šéfredaktorka

AKTUALITY

Aktuality z karantény

Zatímco u nás v Česku jsme byli bezpodmínečně zavřeni doma jako za minulého režimu, ulice zely prázdnotou a restaurace se nořily do červených čísel, v některých státech probíhal život, jako by se nic nedělo. Na rozdíl od poslušných Čechů se lidé nechtěli vzdát svých svobod a zálib, protestující ve velkých počtech proti vyhláškám a karanténním opatřením.

USA

Hlavní zprávy o protestech proti karanténě neboli „lockdown“ přicházejí právě z USA. Část států vyhlásila karanténu již 20. března, ale většina žádná výraznější omezení nezavedla. Při protestech proti uzavření podniků a karanténě se lidé hlásili o svá ústavní práva a svobodu, kterou si podle jejich slov „vybojovali krví“. Mimo protesty se objevily mnohé konspirační teorie, jako například, že žádný virus neexistuje, za šíření viru mohou 5G sítě, nebo že za pandemií stojí Bill Gates (paradoxně se jedná o jednu z hlavních postav zapojených do hledání vakcíny proti viru). K protestujícím se například přidal i Elon Musk několika tweety vyzývající k uvolnění restrikcí.

Švédsko

Švédský přístup k pandemii je pravděpodobně ten nejzajímavější. Karanténa jako taková zde zavedena nebyla. Pohyb na veřejnosti a masové akce jsou omezeny, je nutné dodržovat hygienická pravidla, rozestupy a počet osob. Dle slov švédské vlády dávají lidem možnost chovat se podle vlastního uvážení a vkládají víru v osobní zodpovědnost obyvatel. Bohužel Švédsko je na tom ze severských států co se případů a úmrtnosti týče nejhůře.

Německo

V průběhu karantény se také objevilo mnoho kreativních nápadů, jak donutit lidi dodržovat odstupy a zabránit šíření nemoci. Při uvolňování omezení v sousedním Německu napadlo majitele této kavárny půjčit lidem klobouky s plavací žílkou, aby dodržovali odstup od ostatních. Ve skutečnosti se však jedná spíše o vtip, který má ukazovat kolemjdoucím, jak vzorně je vzdálenost dodržována. Podobný nápad měl i tento gentleman z amerického státu Idaho, který si podobný módní výstřelek vzal na nákup do Home Depot.

Litva

Celá řada evropských restaurací si vytvořila někdy až komická řešení. Za vyzdvižení stojí například tento litevský podnik, který zaplnil nepoužitelná místa umělými figurínami. Ty zároveň oblékl do módní tvorby místních umělců. Sám majitel dodává, že figuríny mají zpříjemnit a rozveselit atmosféru v restauraci.

New York

Zajímavé řešení vymyslelo i město New York. Do parků a na veřejná prostranství umístilo kruhy vyhrazené prostory, kde se mohou lidé pohybovat tak, aby zachovali bezpečnou vzdálenost.

Francie

Podobný systém zavedla i tato francouzská škola, avšak zde vyznačená místa působí dost úzkostně a nepohodlně.

Přímo k pomačkání je řešení téhle německé restaurace Beef'n Beer, která zaplnila volná místa plyšovými medvídky.

Síť restaurací Burger King v Německu také v omezeném množství vydává papírové koruny, které mají lidem omezit přiblížování přes bezpečnou vzdálenost.

Pokud vám roztomilá a vtipná atmosféra nesedí, máte možnost se zavřít do miniskleníku jako například v této Amsterdamské restauraci.

Sociálnímu distancování se nevyhnuli ani příslušníci náboženských skupin, jako například členové mešity v německém městě Neukölln, kteří si modlitby odříkali na parkovišti u místní Ikey, aby mohli dodržet bezpečný rozestup.

Jaroslav Kruliš

Většina lidí o Vás ví, že máte miminko. Jaké to je, starat se o malé dítě v takovéhle době?

Samozřejmě že díky tadytěm restrikcím a omezením, ze kterých teda vyplývá, že i nemůžeme do školy, tak je víc času na výchovu dítěte, což určitě беру velmi pozitivně, protože tolik času bych s ním strávit nemohl. Takže můžu ovlivnit celou řadu věcí, můžu si prostě užít společný čas a myslím si, že to je hrozně fajn.

Jak trávíte čas v karanténě?

No, to je těžko odpovědět. Tak já něco vymyslím, aby to bylo kulantní. Výhodou karantény samozřejmě je, že mám více osobního volna, takže můžu trávit daleko víc času se svojí snoubenkou a dítětem. Na druhou stranu, samozřejmě člověk si musí trochu umět organizovat čas. Takže se občas stane, že když vytvářím různý zadání do Teamsů, že nad tím taky strávím čas třeba do dvou do rána.

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Z hlediska učení si myslím, že pozitivní na tom je, no, pro někoho možná negativní, že se musí naučit nějaký zodpovědnosti, protože je to víc na něm. Není to ten styl „sedíme v učebně a učitel na mě kouká, a tak musím pracovat“, ale je to o tom „musím si to otevřít, něco se dozvědět, vypracovat“. A je to více o té samostatnosti a zodpovědnosti. To si myslím, že je určitě fajn. Nevýhodou, osobní kontakt. I co jsem tak se bavil se studenty, myslím si, že jim to celkem chybí. A v té společenské rovině, já jsem s tím spokojenější... Mám spíš víc volna, takže tam nějak moc negativa nevidím.

Mimo to, že jste učitel, jste také fotograf. Jak třeba teď fotíte. Co se změnilo? Jaký vliv má tato situace na život fotografa? Nebo je to stále stejné, jako to bylo před tím?

Tak, stejný to určitě není. Omezení samozřejmě jsou, nebyly žádný skupinový akce. Takže tam jsem teďko nic nefotil. To jsou, řekněme, takový ty fotky, nechci říkat produktový, ale takový ty, který mam jako, řekněme, další obor podnikání. Tam se to určitě zastavilo. Ale myslím si, že je to jenom chvilková věc. Focení portrétů, rodinek, miminek a podobně samozřejmě jede pořád. A nějaká ta umělecká rovina, tak tam to omezení není vůbec žádné. Ba naopak, možná nabízí nový prostor pro nějaký vyjádření určitéch situací nebo pocitů.

Petr Bašus

Jak trávíte čas v karanténě?

Trochu mám vyučování, trochu opravuju, co žáci naposílají, trochu zahrádkařím, chodím se psem, chodím na výlety po Středohoří, fotím květiny. Koupil jsem si nový foťák, takže se učím fotit. A co ještě... no nic. Nevím...včely dělám, kaktusy dělám a tak.

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Já věřím, že už nikdy nepropadnem takovýhle hysterii, která byla podle mě úplně absurdní, jo. Že se úplně zastavil život a já jsem doteďka nepochopil proč. Proč se zastaví téměř veškerá doprava, ekonomika a nevím, jak to, že jsme tomu podlehli všichni. Takže věřím, že nás to trochu naučí, že si nemáme ze všeho dělat takovýho velikýho bubáka a že jsou důležitější věci k řešení, třeba to sucho.

Máte nový účes, co vás inspirovalo k takovéto výrazné změně?

Tak to byl nejstrašnější zážitek posledních týdnů. Byl jsem už trochu zarostlejší, nechci říkat úplně jak Rumcajs z Řáholce, ale potřeboval jsem zkrátka tu kadeřnickou péči. Tak jsem šel a obcházím a všude fronty chlapů, prostě šílený. To jsem nemoh absolvoval, samozřejmě, a pak jsem přišel k provozovně, která se jmenovala „Pepe barbershop“. A tam nikdo nebyl, to mně mělo být nápadný, že jo. Ale já jsem tam vlez a oni: „No pojdte, to jsme strašně rádi, že jste tady,“ že jo, super módní salon. A byl tam takovej kluk, vypadal, jak kdyby někde z Blízkého východu přišel, no... Celej potetovanej, že jo, voholenej ale měl spoustu hejblátek. No, a já se na sebe jako úplně nedívám, když jsem u holiče, no a když jsem se poprvé podíval, tak jsem si říkal: „Panenko Maria, zadržte ho!“ Takže jsem už ubránil jenom ten vršek, zatímco strany...to je úplně jako když jsem nějaký černošskej basketbalista snad, nebo co. Já nevím, prostě vzal mě a ještě mě chtěl mejt a to už jsem utíkal a nechal jsem tam 360 korun, za což bych byl tady v Litoměřicích ostříhaný snad na celý rok dopředu. A prchal jsem pryč, už jsem se nechtěl nechat umejt a on pořád volal: „Počkejte, to bude chvíle,“ tak jsem si musel vymyslet, že musím jít k zubaři a prchnul jsem z shopu, barbershopu, no hrůza. Tam bylo asi pět takovejch stejnejch snědejch, potetovanejch, svalnatějch, podivnejch kluků a podle mě se všichni naučili jeden model účesu a ten jedou. Nevím, jestli si to cvičili na nějakých ovčích, nebo co.

Co jste přečetl, nebo zhlédl, co byste doporučil ostatním?

Co jsem viděl, jo? Viděl jsem bezvadnej makedonskej film, kterej se jmenoval „Země medu“. Bylo to o divoký včelařce, jo prostě o ženský, která žije jak ve středověku kdesi v horách úplně zapadlých a živí se tím, že divokejm včelám vybírá med, to bylo neuvěřitelný. Slovenskej film o tý současný Slovenský situaci, to se jmenovalo „Sviňa“. Polskej, bezvadnej polskej film, jmenovalo se to „Nejlepší“. O klukovi, kterej byl na drogách, byl na pokraji smrti a potom se rozhod, že s těma drogama přestane. A nakonec vyhrál nějakýho super Ironmana v Americe. Jo prostě maraton a já nevím co. Ale to je podle skutečný události, to nebylo vůbec vymyšlený. No, takovýhle filmy, to mě vzalo.

Co si myslíte o učení na dálku a jak se vám pracuje se studenty?

O učení na dálku, co si myslím? No, je to zajímavý. Upřímně řečeno, aspoň já během toho učení na dálku mnohem líp poznávám, jestli někdo něco dělá, nebo ne. Tam se mi zdá, že řada žáku to vypouští zcela naplno a pak dělají, že něco dělají, ale ve skutečnosti nic nedělají. Některý přitom hrajou hry, vid'. Pak se prořeknou, co zrovna tam sjíždějí. Jsou tak zabraný do těch her, že začnou vykřikovat. Ale jinak je to docela zajímavá forma. Myslím, že jsme se všichni naučili něco nového, to nás obohatilo... Třeba pracovat s tou technikou.

Ivana Kalná

Kdy se podle Vás dostane tato situace do učebnic dějepisu, kdy se o tom budeme učit? Třeba tak, jako se dnes učíme o španělské chřipce nebo o moru.

Já doufám, že nikdy. (smích) Tahleta situace je pro nás limitující i ohrožující, ale když ji srovnáme se španělskou chřipkou, tak zatím je ta situace mnohem, mnohem lepší. V současné době je asi 300 000 úmrtí na koronavirovou nákazu, na španělskou chřipku to bylo kolem 50 milionů. Nevíme, co se bude dít dál, jak bude situace pokračovat, ale poslední velká pandemie, která byla asi před padesáti lety, přinesla 1,5 milionu mrtvých a neučíte se o ní. Byla to hongkongská chřipka. A skoro nikdo už o ní neví. Takže budeme opravdu šťastní, pokud to všechno dopadne tak, že by ten počet mrtvých zůstal někde v té míře tak, jako u těch pandemií, o kterých už dneska vlastně nikdo nic neví.

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Tak pozitivní určitě bude, že se naučíme pracovat s novými technologiemi. Pozitivní také je, že ti, kteří opravdu mají zájem se sebevzdělávat, tak mohou rozšířit svoji samostatnost a mohou se vzdělávat ještě intenzivněji. A zjistí, že to třeba není až tak špatné, když si něco musí sami vyhledat nebo zjistit. A co negativního... Určitě u řady dětí (nemám na mysli jen střední školy, ale i všeobecné vzdělávání) asi to vzdělání v některých případech hodně poklesne, takže v některých skupinách obyvatelstva se sníží gramotnost. A někteří, kteří nemají dobré pracovní návyky, tak ztratí i ty návyky, které doposud měli. Takže návrat bude pro někoho velmi obtížný, jestliže bude vůbec realizovatelný.

Jak trávíte čas v karanténě?

Kromě toho, že učím z domova, trávím čas úplně běžně. Pokud se týká práce, tak samozřejmě připravuju nějaké úkoly, opravuju. Pokud se týká volného času, tak třeba hodně pracuju na zahradě.

Co si myslíte o učení na dálku a jak se vám pracuje se studenty?

No... Učení na dálku... Co si o tom myslím. Samozřejmě to nemůže nahradit učení ve škole. Je to trochu problém, je to problém i technický, protože kolikrát se od studentů třeba dozvím, že špatně slyšeli, že slyšeli každé druhé slovo, že se jim to „zasekávalo“. A já to třeba ani v té chvíli nevím. Nedokážu dobře zaregistrovat, protože ta zpětná vazba tady není. Když jsem ve třídě, tak vidím, že se něco děje, že něco třeba není v pořádku. Takhle jsem trošičku odkázaná na to, jestli se mi někdo svěří, nebo jestli si to nechá pro sebe. Co se týká vůbec ochoty žáků, tak i tady je to různé. Někdo je ochoten spolupracovat velice, no a někdo se za celou dobu nepřipojil a domácí úkoly nedělá. A skoro v každé třídě se najde někdo, kdo si to vyložil jako takové prodloužené prázdniny, které budou trvat až do konce srpna.

Jaký máte názor na to, jak se vyřešily maturity?

No, já si myslím, že ty maturity se vyřešily poměrně dobře. Já vím, že tady se operuje třeba s tím, že na Slovensku maturity budou všem přiznány. To podle mě není úplně šťastné. Proč by teď najednou měli mít maturitu i ti, kteří nevykazují vůbec žádnou činnost, nebo si opravdu udělali takovéto dlouhé nekončící volno?

Luboš Nergl

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Pozitivní je, že jsem se dozvěděl, co dokážou studenti napsat, když nepočítám ty, kteří nenapsali nic (je jich výrazná menšina). Některé texty mi doslova vyrazily dech, lépe bych je nenapsal ani dnes, natož kdysi v gymnazijních letech. Negativní je to věčné vysedávání u počítače či civění do mobilu. Ve společnosti současná situace posílila mediokracii, to je velmi negativní, protože novinářům nedal nikdo legitimaci k vymýváním mozků. Tak se mi zdá, že doba nahrála mediálním nekrofilům. Jak kdysi napsal Fromm: „Když mluví o smrti, doslova ožívou.“

Vidíte v aktuální situaci nějakou paralelu s komunistickým režimem?

Paralela s komunistickým režimem je snad jen v uzavření hranic. Možná taky trochu v orientaci na Čínu a lhaní v médiích. Mám na mysli Prymulovo březnové zavření obchodů. V pátek řekl, do čtrnácti dnů uvidíme, v sobotu nechal zavřít obchody.

Markéta Fialová

Co si myslíte o učení na dálku a jak se vám pracuje se studenty?

Ve výuce na dálku nevidím nic pozitivního, škola ztratila své dvě hlavní funkce - interakční a socializační. Ta další, vzdělávací, je silně oslabena, zpětná vazba je nefunkční, ukazuje se, že mnozí gymnazisté nemají vnitřní motivaci ani vůli studovat. Kontakt tváří v tvář je v lidské společnosti prostě nenahraditelný.

Jak trávíte čas v karanténě?

Vymýšlím a opravuju úkoly, učím se něco z historie, mám trochu víc času na psy. A co je nejhorší - po třiceti letech jsem onemocněl - pankreatitidou, takže musím držet šílenou dietu. Rozhodně bych neměl učit zdravou výživu, to by bylo kacířství, přeháněl jsem to s ruskými vejci, saláty s majonézou, hranolky a řízečky s tatkou.

Jaký máte názor na chování vlády? Přijde vám postup správný nebo byste něco vytknul?

Ve výsledku vláda situaci zvládla dobře, těžko mohu něco vytknout, nejsem odborník. Ukázalo se, že máme silnější stát než Itálie, Španělsko, Francie a Velká Británie. V roce 2005 vydal Jan Keller knihu „Soumrak sociálního státu“, ale teď se ukázalo, že ČR tento proces zase tolik nepostihl. Je zajímavé, že liberálové teď, když premiérem je kapitalista, varují před posilováním státu.

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Co pozitivního? Museli jsme se v krátké chvíli, abychom nenechali studenty i sebe dlouho zahálet, naučit pracovat v novém prostředí Teamsů.

A ze svého okolí? Snad více ohleduplnosti mezi lidmi, více kontaktů v rodinách a s přírodou. Co negativního? Jednoznačně přizívání strachu mezi lidmi. Řada lidí se chová jako stádo bez vlastního úsudku. Další negativum pro mne je omezení kulturního vyžití, cestování....

Máte syna v 1. třídě, jak zvládáte online výuku a domácí vzdělávání se synem?

Snažili jsme se od samého začátku nenarušovat každodenní povinnosti se školou spojené. Pravidelný režim je pro prvňáky hodně důležitý. Už se ale 25. května alespoň na měsíc vrátil do školní lavice.

Jak vnímáte rodinné vztahy? Sourozenci jsou více spolu, rodina spolu tráví mnohem víc času, vidíte nějaké změny?

V rodině jsme výrazné výkyvy nálad nezaznamenali, jsme zvyklí pobývat spolu. Starší „dětí“ se, věřím, věnují školním povinnostem, sportu, či tráví chvíle (na mne až moc dlouhé) u počítače. Náš prvňák je spokojený. No a manžela, jako lékaře, se úbytek povinností nějak zvlášť nedotkl.

Jak trávíte čas v karanténě?

V rodinném kruhu, s manželem, dětmi a s naším psím mazlem. Začínáme se opět vídat i s přáteli. Chodíme do přírody, jezdíme na kole, pracujeme na zahradě... Do toho samozřejmě pracuji.

Co si myslíte o učení na dálku a jak se vám pracuje se studenty?

Z výuky na dálku jsem byla v počátcích nadšená, nyní už mi kontakt se studenty a školním prostředím schází. Beru ji jako velkou pomoc v době, kdy je pro nás škola zavřená. S většinou studentů se mi pracuje skvěle, nadšení „malých velkých“ primánů a sekundánů se přenáší i přes monitor. Studenti, kteří měli v plnění školních povinností rezervy i před „koronavirem“, je mají samozřejmě i nyní. Doplnění, nesmím samozřejmě zapomenout ani na moji kvartu....

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Já myslím, že už něco pozitivního přinesla, co se týče pracovních věcí. Musím říct, že jak se pedagogický sbor gymnázia postavil k tomu, že učíme v Teams, mě velmi překvapilo. A smekám před kolegy, kteří předtím nebyli s počítačem velcí kamarádi. Stejně si dali tu práci, i když to pro ně bylo složité. Z ostatních škol vím, že to není samozřejmost. Daleko více se zajímám o to, jak se lidé cítí. Myslím, že jsme si o dost blíž. Zároveň ale chybí ten uvolněný kontakt. Potkáš někoho na chodbě, nebo uděláš nějaký situační vtip. Tohle mi teda trochu chybí. Bojím se, abychom se v září nevrátili do školy a neřekli si: „To byla jen taková etapa a teď pojedeme dál jako dřív.“ Myslím, že nás to všechny posune pozitivně dál.

Jak to zvládáte doma s rodinou? Nelezou vám už trochu na nervy?

Lezou, strašně! Myslím si, že já jim taky. Dochází i k takovým situacím, že na sebe ječíme jen proto, že jsme tu spolu už strašně dlouho. Na druhou stranu si myslím, že mam mnohem víc času na to s nima mluvit a nějakým způsobem iteragovat, což oceňuji. Nevím, jestli to oceňují oni, nejspíš ne. Docela mě ze začátku bavilo objevovat, jak se učí. Teď mě to teda už tolik nebaví...

Jak trávíte čas v karanténě?

Musím říct, že mě to štvě až poslední týden. Ze začátku mi to vyhovovalo zejména v tom, že jsem měla sádku a nemusela nikam jezdit. Hlavně jsem neřídila, dopravovat se do školy pro mě byla velká komplikace. Máme zahradu, což si myslím, že je strašná výhoda. Takže netrpím nedostatkem toho, že bych nebyla venku. A taky jsem člověk, co má rád soukromí, i když jsem normálně extrovert. Úplně mi vyhovuje, že jsem nemusela jezdit nakupovat a vidět cizí lidi. Jinak jak trávím čas v karanténě? Snažím se úplně nezkazit vztah se svými dětmi, protože si myslím, že je to pro ně i pro mě velmi náročné. Docela dost učím, to znamená, že je pořád někde vykazuju. Zároveň se jim snažím držet nějaký režim, aby se úplně nerozplizly. Je to hodně náročné.

Pavel Beránek

Jak trávíte čas v karanténě?

Celé dny se snažím za pomoci disipativní částicové dynamiky nalézt nové nano-struktury formující se z taveniny gradientních kopolymerů. Věřím, že můj výzkum pomůže vyřešit některé globální problémy lidstva, jako třeba globální oteplování, viry, hlad, hip-hop a ananas na pizze.

Co si myslíte o učení na dálku a jak se vám pracuje se studenty?

Myslím si, že je to celé takové dálkové. Se studenty se mi pracuje taky celkem dálkově. Ale to je relativní. John Dewey jednou řekl: „If we teach today's students as we taught yesterday's, we rob them of tomorrow.“ Myslím, že bychom se my, pedagogové, měli zamyslet nad samotným vzdělávacím procesem a naší rolí v procesu. Doufám, že ze mě máte radost, že jsem se pokusil alespoň na jednu otázku odpovědět „seriózněji“.

Využíváte teď ve svém volnu nějak informatiku nebo fyziku?

Ano, používám. Například teď zrovna, stejně jako vy. Díváme se na tento dokument, od kterého se odráží elektromagnetické vlnění s frekvencí, která vytváří v našem mozku vjem barvy. Mozek je vlastně vysoce-paralelizovaná počítačová architektura. Takže my všichni teď při čtení využíváme fyziku a informatiku a čteme tento dokument ve vlastním volnu.

Jak byste porovnal řešení momentální situace na našem gymnáziu a na UJEP?

Rozdíl prakticky není. Chtěl jsem řešit výuku na UJEP přes poštovní holuby, ale návrh neprošel, takže učíme také přes webkamery. Jediný rozdíl je ten, že VŠ studenti nechodí k zubaři tak často jako studenti gymnázia. Vzhledem k tomu, že se mi každý týden omlouvá aspoň tak 12 studentů z důvodu návštěvy zubního lékaře, tak to vypadá na pandemii zubního kazu. Ještě je tu drobný rozdíl ve formě úplatků. Zatímco vysokoškolští studenti mi nabízejí v politickém stylu rovnou „krabice s vínem“, tak studenti gymnázia se omezují na chabé: „Když mi dáte jedničku, budu se víc učit.“ Máte se ještě hodně co učit o mechanismu nabídky a poptávky, mladí padawani.

Co pozitivního a negativního nám tahle situace přinese, podle vás?

Mně osobně už tato situace něco pozitivního přinesla, a to pozitivní přírůstek tlaku směrem k arteriální hypertenzi. Zejména z důvodu překračování deadlineů odezdání prací i o tři týdny. Další pozitivní věc je přírůstek hmotnosti díky zmrzlínám z Globusu, takže pokud si budete chtít po mém příchodu procvičit výpočet objemu koule v praxi, máte příležitost. Negativní mám bankovní zůstatek. Chápejte, ty Häagen-Dazs něco stojí a z učitelského platu zrovna velkoobchodní mrazák nevykoupíte. V práci jíst zmrzliny nemůžu (nebo alespoň ne tak nápadně). Věřím, že vám situace přináší obdobné pozitivní a negativní jevy, jelikož podle internetových memů v tom nejsem sám.

Petra Mazancová

Co si myslíte o učení na dálku a jak se vám pracuje se studenty?

Až tak mi to nevadí. I když jsou studenti, co úplně rozkvetli. Projevují se mnohem víc, než by se projevili ve třídě. Docela mě těší, že na hodiny většina lidí opravdu chodí. Takže si trochu nafoukaně říkám, že ty hodiny nejsou zas taková nuda a nedělám to úplně špatně. Když to je dobrovolný, a i přesto tam dorazíte, tak je to potěšující. Dává to velkou možnost studenty poznat. Jak bych jinak zjistila, že si Ondra dává před obědem vanu. Nebo zjišťuji, kdo má jaký sourozence. Kdo má jaký zvíře. Kdo doma vaří. Za mě dobrý, ale myslím, že už to stačilo. Ale dokážu si představit, že bychom to zachovali a měli třeba jednu hodinu ve škole a jednu doma. Nemuseli bychom trávit tolik času ve škole.

TAJE NAŠICH KRAJŮ

TAJE NAŠICH KRAJŮ

Rozhodnutí o otevření hranic se neustále mění, a proto si snad ani netroufáme dělat plány na výlety do zahraničí. Co ale budeme celé léto dělat? Rozpláceme se s plzní u Mácháče a necháme se pomalu ze všech stran spálit do ruda? Budeme makat na zahradě a propotíme si 3 trička? – to rozhodně nepřipadá v úvahu.

Čechy jsou přenádherné a my jsme si v následujícím článku připravili spoustu krásných míst, kam můžete v létě vyrazit na výlet.

Výlety v okolí Litoměřic

Kalich (9 km od Litoměřic)

Kalich je vrch Českého středohoří, který leží kousek od Třebušína. Na jeho vrcholu se nachází stejnojmenná zřícenina hradu.

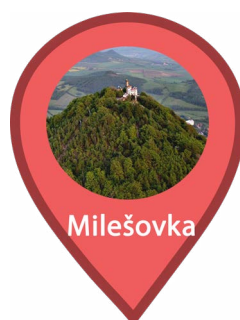
Helfenburk (17 km od Litoměřic)

Helfenburk je zřícenina hradu ze 14. století, která se nachází zhruba 3 km od města Ústěku. Od roku 1964 je chráněna jako kulturní památka ČR.

Milešovka (22 km od Litoměřic)

Milešovka je nejvyšší horou Českého středohoří s nadmořskou výškou 837 m n. m. Po výstupu na vrchol se můžete těšit na krásný výhled.

Radobýl (3 km od Litoměřic)

Radobýl je vrch Českého středohoří, který se nachází nad vesnicí Žalhostice. S horou je spjato jméno českého básníka Karla Hynka Máchy.

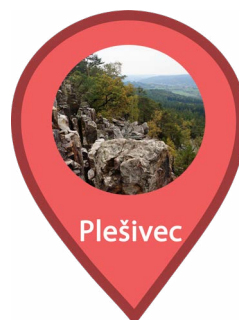
Píšťany (6 km od Litoměřic)

Píšťany jsou výbornou lokalitou, jak na koupání v Píšťanském jezeře, tak i na krásnou rovinatou 7km cyklistickou projížďku.

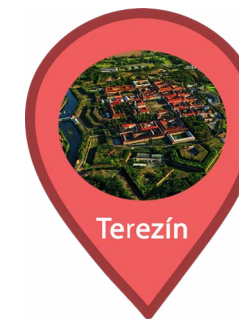
Plešivec (5 km od Litoměřic)

Plešivec je vrch Českého středohoří, který leží u obce Hlinná. Na samém vrcholu kopce se nacházejí suťová pole.

Terezín (2 km od Litoměřic)

Město Terezín nám dokáže snad nejlépe vizualizovat naše představy o druhé světové válce. Bývalé židovské ghetto si nenechte ujít!

Varhošť (6 km od Litoměřic)

Varhošť je vrch Českého středohoří, ležící u vsi Kundratice. Na samém vrcholu hory se nachází železná rozhledna.

Hořidla (12 km od Litoměřic)

Hořidla je nejvyšší vrchol Ústěcké pahorkatiny, nacházející se v litoměřickém okrese. Na vrchu hory stojí železná rozhledna.

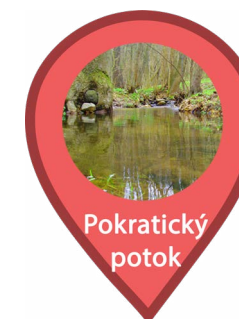
Dlouhý vrch (6 km od Litoměřic)

Dlouhý vrch, také někdy známý jako Dlouhá hora, je součástí Českého středohoří. Na svém vrcholku má několik vyhlídkových míst.

Pokratický potok (v Litoměřicích)

Pokratický potok, jak je již podle názvu zřejmé, protéká litoměřickou částí zvanou Pokratice. Je pravostranným přítokem řeky Labe. Mimo jiné protéká také Bílou strání, kam se určitě neváhejte vydat!

Kokořínsko (50 km od Litoměřic)

Kokořínsko bylo v roce 1976 vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí. Nenalezneme zde pouze nádhernou přírodu s rybníky a hradem Kokořín, ale také proslulé skalní útvary, například „Pokličky“.

„Čertovy hlavy“
Kokořínsko

Helfenburk
u Ústěka

MATURA

Na letošní maturitní zkoušky asi nikdo nezapomene. Způsob karanténní přípravy na maturitu má samozřejmě svoje výhody, ale i nevýhody. Je to věc poměrně individuální, každému vyhovuje něco jiného. Na přípravu mají sice čtvrté ročníky hodně času, ale od uzavření škol do maturitních zkoušek je to čtvrt roku, což je poměrně dlouhá doba. Nehledě na fakt, že spousta budoucích vysokoškoláků se překrývají termíny přijímaček právě s maturitními zkouškami. Naše vedení se ale podle čtvrtáků snaží vyjít studentům maximálně vstříc.

„Na týhle situaci mě nejvíc štve, že na konci května jsem měla mít jasno v tom, jestli jsem odmaturovala, jak jsem napsala přijímačky a vlastně jsem měla mít všechno za sebou a čekaly by mě ty pomaturitní čtyřměsíční prázdniny. Měly to být naše nejdelší prázdniny v životě - teda před důchodem, samozřejmě. Plánovala jsem vycestovat, najít si pořádnou práci a trochu si to všechno užít, než začne zase stres se zkouškovým atd. Teď se to vše protáhlo a víc, než měsíc, ještě na začátku července nebudu mít přehled o tom, kam jsem přijatá a maturitní vysvědčení dostanu až 25. června.

Když přehlídnu útěk těch vysněných prázdnin, tak nejhorší byla asi ta dlouhá pauza mezi školou a maturama. Člověk si pořád říká, jak je to hodně času, ale pak mu ujede vlak a zbývá týden do didaktáku. Já jsem se ještě nic neučila a přemýšlím, jestli to vlastně zvládnu, člověk ztrácí vůli, když ani neví, jestli se to stihne naučit. Navíc mám během června kromě maturity taky troje přijímačky. Nebýt karantény, mám to všechno krásně rozdělený, takhle je to šíleně moc stresu najednou.

O maturitu jsem něchtěla přijít, ale po tom dlouhém volnu už bych i ocenila, kdyby to u nás vypadalo stejně jako na Slovensku a nemusela se už stresovat, že nic neumím. Protože přeci jen ta distanční výuka na naší škole je něco úplně nového a rovnat se to prezenční vyuce rozhodně nemohlo, hodně nám toho chybí.“

Eliška Štenclová, 8.O

Já bych řekl, že nám se ta karanténa zrovna hodila, protože jsme nemuseli řešit písemky z nematuritních předmětů atd. Trošku nás zároveň mrzelo, že Slováci nemají maturity a my jo. Co si budeme, mně by maturita jen tak nevadila.“

Ricardo Leon Martinez, 8.O

„Ahoj, shrnula bych to asi tak, že jsme všichni doufali, že maturovat nebudeme. Prvních pár týdnů jsem si ještě říkala, že je přeci nesmysl, aby nám dali maturitu „zadarmo“. Stavěla jsem se k tomu hodně odmítavě, protože jsem měla pocit, že by mě to mohlo nějak poškodit v budoucnu. Ještě k tomu jsem pročítala diskuze, kde už hodně hodně dávní maturanti nadávali, jak je to nespravedlivý a že si určitě musíme zažít ten stres, že jsme líní, ... No a pak jsem fakt zlenivěla. Když jsem chodila normálně do školy, měla jsem nastavený určitý režim. Po pár týdnech doma tenhle řád úplně vymizel. Když jsme se teda už konečně dozvěděli, že vážně maturovat budeme, tak jsem si koupila diář a začala plánovat kdy, co a jak se budu učit. Vlastně mi hodně pomohlo, že jsem nemusela ten poslední měsíc chodit do školy. To bych se toho asi tolik nenaučila. S téma našema třiceti procentama. Do tří týdnů po tom uzavření škol jsme měli uzavřené známky z nematuritních předmětů. Na online výuku jsme chodili jenom na maturitní předměty, takže to bylo taky super, že jsem nemusela řešit úkoly z dalších předmětů.

Teď už se jenom bojím, jestli to učitelé nebudou brát tak, že jsme měli vlastně dvouměsíční svaťák, protože tak to vážně nebylo. Ta nejistota byla hrozná. Prostě je na houby se učit na maturitu, když ani nevíš, jestli jí budeš dělat.“

Adéla Havlová, 4.A

„Na maturitu jsem se začal učit od poloviny května a to na didaktický test z matematiky a českého jazyka, jelikož ty mě čekaly jako první a to 1. a 2. června. Nakoupil jsem si nějaké ty pracovní sešity, ve kterých jsem si vyplňoval různá nabízená cvičení, jimž podobné se mohou vyskytnout v testu.

11. června mě čekal písemný test z dějepisu, na který jsem si vyhradil čas hned potom, co jsem dopsal didaktické testy, na nic jiného jsem se v té době neučil.

Dopsal jsem poslední slovo do testu z dějepisu a vrhl se na to poslední, co mě čekalo - ústní literatura a chemie.

Vzhledem k tomu, že jsem si knihy už načetl a vypracoval na ně rozborů v průběhu čtyř let na vyšším gymnasiu, jsem literaturu skoro vůbec až do posledních dvou dnů neřešil. Celý týden jsem se válel pouze v otázkách z chemie a teprve pár dní před nástupem na ústní jsem k tomu přidal i literaturu, u které jsem si pouze zopakoval děje, autory a postavy všech knih, které mám v seznamu a šel vstříc dni D.“

Vít Nademlejnský, 8.O

MATURA

„Já osobně jsem od začátku měla hlavně strach, že maturity nebudou vůbec. Nechtěla bych poslouchat, že jsem si něco nezasloužila a hlavně jsem s maturitou celou dobu počítala, je to jedna z těch prvních větších zkoušek a sama jsem si chtěla zkusit, jak zvládnou stres a motivaci k učení.

Hlavním problémem samozřejmě bylo, že se dlouho nic nevědělo, každý chtěl mít svůj názor, studenti sepisovali petice. Zapojila jsem se do pár diskuzí na sociálních sítích a byla to chyba, protože najednou všichni chtěli být doma, přišlo jim to správné a já byla nezodpovědná, protože jsem maturovat chtěla. Dokonce jsem si přečetla i několik velmi osobních výhrůžek od lidí, kterým jsem nijak nenadávala a ani nemohli vidět můj (soukromý) profil. Chápala jsem a chápu, že tu jsou lidé, které nechceme ohrozit, ale opravdu si nemyslím, že většina maturantů by spadala do rizikové skupiny. Vláda celou situaci také nevyřešila úplně nejlíp, neustálé měnění toho, co jednou už bylo řečené, akorát všechny pobuřovalo ještě víc.

S finální verzí maturit souhlasím, ale nebudu lhát, že je nepříjemné, jak pozdě to je. Narušilo to mnohým z nás plány na léto, brigády a také přicházíme o prázdniny od května do září, které jsme vyhlíželi osm let. Navíc se určitě najde několik lidí, kteří nebudou moct k maturitám dorazit z důvodu karantény. I pro mě je tohle jeden z největších strašáků – nemít asi teď možnost vyplnit rok mezi studiem cestováním a přijít o vysokou školu kvůli 14denní karanténě by bylo ohromně frustrující. Nabídka konzultací mi přijde rozumná. Kdo cítí, že potřebuje s něčím pomoc, může přijít. Na druhou stranu to trochu vnímám jako (nad)komfort, který ostatní neměli. Myslím, že ještě do začátku karantény jsme stihli probrat většinu potřebného a kdybychom maturovali v normální době, příprava by byla čistě na nás. Teď nám tady pořád je nabízená ručička, kterou také využívám, ale cítím, že bychom se měli snažit naučit už sami, jinak se na vysoké škole najednou nebudeme mít čeho chytit.

Stejná nejistota jako s maturitami byla ale i s přijímacím řízením. Do teď je dost věcí nejistých, některé fakulty se jejich budoucím studentům stále neozývají a řekla bych, že to je ještě více stresující než maturity. Zároveň jsem si ale všimla, že spoustu lidí, než aby se snažili sami si informace najít, neustále se ptá studentských komunit na Facebook.

Tahle celá doba odhalila, že bychom se rádi některým věcem vyhnuli, i když jimi ostatní museli projít. Nevadí mi, když lidi okolo mě přiznají, že se jim už učit nechce, že v úřední maturitu doufali, kdo by tak trochu nebyl rád, kdyby k tomu došlo, vadí mi ale, že tohle právě nahlas nějak lidi neříkají, přitom aspoň pár z nich muselo skrýt tuhle pravdu za falešnou uvědomělost.“

Anna Marie Horáková, 8.O

POMATURITNÍ PLES ANEB UVIDÍME SE V ZÁŘÍ!

Eliška Kopecká je studentkou našeho gymnázia již čtyři roky. Je členkou třídy 4.A, tudíž maturitního ročníku 2020. Vlastního maturitního plesu se ale bohužel zatím nedočkala. Jejich březnový termín totiž překazila přicházející koronavirová epidemie, s níž se pochopitelně pojila i nejrůznější omezení včetně zákazu akcí nad 100 osob. Termín maturitního plesu se tedy musel posunout ze 14. března 2020 až na 11. září 2020.

Kdy jste se dozvěděli, že bude ples zrušen? Jak jste se cítili?

Maturitní ples jsme měli mít v sobotu 14. března a o tom, že se zakazují akce tohoto typu, jsme se dozvěděli v úterý 10. března, což je docela krátká doba. Všechno už jsme měli přichystané a samozřejmě jsme byli natěšení, tou dobou jsme neřešili snad nic jiného než náš maturák.

Ples byl nejdříve přesunut na květen. Jak jste se cítili, když jste termín museli přesunout až na září?

Tehdy nemohl nikdo tušit, jak se situace vyvine, takže jsme počítali s květnovým termínem. Čím více se ale blížil 23. květen, tím méně reálné bylo ples uspořádat. Opět jsme tedy dostali náhradní termíny a shodli jsme se na 11. září. Sice je to trošku netradiční až takhle po maturitě, ale nedá se nic dělat.

Jak jste jako třída reagovali? Vznikaly nějaké konflikty?

K žádným konfliktům bohudík nedošlo. Jasně, že jsme byli smutní a snad i naštvaní, ale určitě to nebyla jediná akce, která se musela takhle náhle zrušit. Zdraví by mělo být vždy na prvním místě.

Nebojíš se, že se už v září nesejdete v plném počtu?

Je dost možné, že už se nesejdeme všichni, ale jak se říká – naděje umírá poslední. A doufáme, že lidé, kteří si chtěli náš maturitní ples užít, dorazí i tak – ať už se ples koná v březnu, květnu nebo září.

Jak jste situaci takhle narychlo řešili? Báli jste se, že nebudete mít už žádný maturitní ples?

Hned poté, co bylo vydáno nařízení o zrušení těchto akcí, jsme jako třída komunikovali s Adélou Markovou z Bezva Maturáku, která nám ihned nabídla dva náhradní termíny, takže žádná situace, že bychom nevěděli, kdy se maturitní ples uskuteční, prakticky nenastala.

Co dělali úspěšní sportovci našeho Gymnázia, když se ze dne na den zavřela všechna sportoviště, bez kterých nemohli plnohodnotně trénovat? Jak se udržovali ve formě, aby mohli po tom všem opět naběhnout do sezóny v plné síle?

„Jsem zvyklý na každodenní trénink a uzavření všech sportovišť pro mě bylo těžké, ale musel jsem se s tím nějak vypořádat. Nejlepší variantou pro mě bylo kolo, běh a posilka. Všechny tyto tři věci nejsou nějak extra vázané na okolnosti, záleží jenom, jestli se vám chce. Střídal jsem to tak, abych měl každý den něco. Běhal jsem kratší, rychlejší úseky a pak delší, třeba půlmaraton. Posilka - buď činky nebo vlastní váhou. Kolo je dobré jak na volnější tréninky, třeba terén, nebo na delší vzdálenosti.“

Patrik Zadák, 3.B, VK Litoměřice

Tomáš Domin, 8.O, HC Stadion Litoměřice

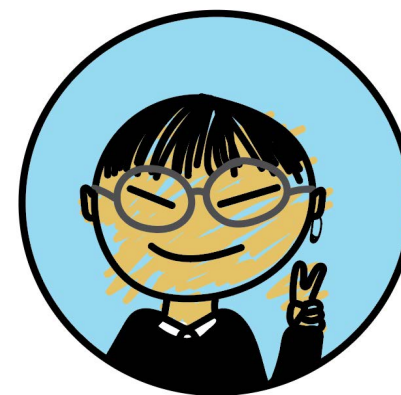
„Řekl bych, že mého sportu (plavání) se koronavirová krize dotkla nejvíce, jelikož ke svému sportu potřebuji bazén, bez kterého se nemohu ani částečně obejít. Získávám v něm totiž „cit pro vodu“, který se velmi rychle vytrácí a je složité ho po dlouhé pauze získat zpět. Proto jsem během karantény volil alespoň kondiční přípravu (posilování, kolo, běh, ...), abych si udržel fyziku. Mohl jsem také praktikovat strečink a zlepšit svoji mobilitu, které běžně nevěnuji tolik času. Naštěstí reprezentačnímu výběru (mezi, který patřím i já) povolili od 22. 4. plavat v pražském Podolí, za což jsem velmi vděčný (byli jsme jedni z mála na světě, kteří to takto brzo měli). Na druhou stranu jsem dostal více času na nesportovní aktivity, které jinak „zanedbávám“.“

Vojtěch Netrh, 7.S, Plavecký klub Litoměřice

„Ze začátku karantény byla celá příprava jenom na nás. Potom nám trenéři začali posílat, co máme každý týden dělat. Trochu posilování, cvičení s florbalkou a tak. Taky nám trenéři z výběrů posílali třikrát týdně přesně sestavený tréninky s florbalkou na doma. A občas jsme si taky šli s bráchou zaběhat“

Jessica Kabelková, 1.B, ASK Lovosice LFP - dorost

Zdravím čtenáře GINPLu. Jmenuju se Anh Tuan, ale říkají mi David. Vietnamec, radši to upřesňuji, protože nevím, jestli byste to poznali bez toho, abych musel psát své příjmení - Hoang. Jsem student sexty a je mi 17 let. Mám rád hudbu a módu. Vzhledově jsem fešák, ale nijak zajímavý, až na to, že moje pleť je 16x tmavší než vaše a mám šikmý oči. A díky velkému etnickému spektru mé bílé školy, jsem se rozhodl napsat o tom, jaké to je, být tady jeden z mála cizinců.

Jaká je koronakrize pro Vietnamce?

Nechodil jsem moc ven. Ne že bych se bál, jen jsem neměl potřebu. Ale když už jsem teda ven vyrazil, bohužel jsem dostával nepříjemné pohledy od kolemjdoucích. Nebral jsem to osobně, ba naopak moje ego mi říkalo, že mi to dneska musí extra seknout, že se za mnou ohlíží tolik lidí. Ale začal jsem se každý den před zrcadlem zkoumat, jestli jsme doopravdy všichni asiati stejní, nebo jestli můžu třeba nějak využít toho, že vypadám jak celej kontinent. Kromě možnosti využití občanky jakéhokoliv ze svých plnoletých bratranců jsem nic nenašel. Každopadně jsem to nikomu nebral vyloženě za zlé. Opatrnost se asi nemůže nevyplatit.

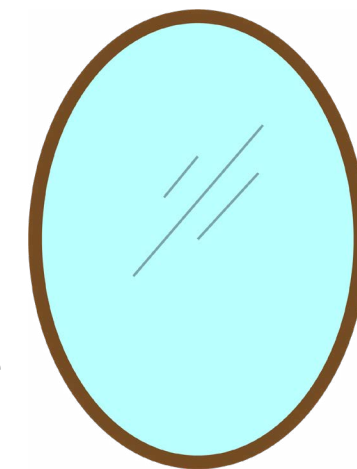
Kšefty moc nešly, protože rodiče nejedou v litoměřickém večerkovém byznysu. Musel jsem s nima teda strávit nějaký ten čas a řeknu vám, vietnamští rodiče to není prd*! U vás jste si taky nejspíš začali lízt trošku na nervy, ale s vietnamskýma rodičema to je prostě úplně jinej level. Mohl bych to tu popisovat dlouhým souvětím o tom, jaký to je, ale shrnul bych to tak, že kdo to nezažil, tak to asi nepochopí.

Taky jsem si všimnul, že všichni začali být produktivní. Každý se učil nové věci a nové triky. Každý dostal čas popřemýšlet si o životě, o tom, co je pro něj dobrý a co ne. Na čem všem mu záleží a nezáleží. Co ho baví a co nebaví. Tohle podle mě společnost tak trochu potřebovala – pauzu, chvíli na to se zastavit a rozhlédnout.

Já jsem se ale rozhodně nerozhodl být lepším člověkem, než kterým doposud jsem. Zásadně jsem se vyhýbal produktivitě, ale ne pro mě, ale pro ty chudáky, co se se mnou musej každý den srovnávat, dělá mi to radost.

Na závěr chci jen upustit fakt, že je mi osobně fakt líto maturantů. Víc toho na srdci nemám.

Tak zase na viděnou při další pandemii.

COMYNATO

Během karantény proběhla na Instagramu gymnázia anketa na téma distanční výuka. Vyplnilo ji téměř 170 studentů. Její výsledky vás možná překvapí - a možná taky ne.

Z výsledků téměř jasně vyplynulo, že studenti dávají přednost být na výuce přímo ve škole. Drtivě většině online výuka nevyhovuje a nemají pro ni někdy zcela vyhovující vybavení - hlavním trápením je pomalá Wi-Fi. Problémem se například ukázalo i to, že mnoho studentů neví, jak nahrát obrazovku.

Největším technickým problémem se však jednoznačně stal fakt, že se systémů pro zadávání úkolů používá příliš a je velmi těžké se v tom vyznat.

Přikládáme podrobné shrnutí tří nejzajímavějších otázek:

Jaké další nástroje a platformy byste zařadili do výuky? např. Kahoot, Minecraft Edu, Quizlet, virtuální realitu apod.

Odpovědi byly nejčastěji Kahoot a Quizlet. Někteří si chválili Microsoft Teams, který považovali za nejlepší program pro zadávání samostatných prací. Část odpovídajících si však také stěžovala, že se obzvlášť v této době používá platform dostatek a naopak navrhovali, aby se jejich počet zredukoval. Nejvíce bylo stížností na nepřehlednost Edupage.

Co je na distančním vzdělávání HORŠÍ?

Názorů se sešlo opravdu hodně a všechny byly plně oprávněné. Lze z toho vyvodit takovýto závěr: Student nemůže diskutovat s učitelem, chybí mu pořádný výklad i přímý kontakt s učitelem i žáky, nedokáže se plně motivovat a soustředit na učení v domácím prostředí, a učitelé zadávají mnohem více úkolů na různých platformách, což je nejen nepraktické, ale i matoucí.

Co je na distančním vzdělávání LEPŠÍ?

Někteří jednoduše opověděli nic, nebo že neví. Nějaká ta plus se ale přeci jen našla - méně stresu, více spánku, poměrně flexibilní rozvrh, student má na vypracování zadané práce více času a má šanci se věnovat těm předmětům, které ho zajímají. Také je možnost mít hodinu, zatím co si student v klidu leží se snídaní v posteli. Zarazila nás však jedna konkrétní odpověď, citujeme, „nemožnost přímého kontaktu se spolužáky - „nepřáteli““. K tomu můžeme říct jediné - soucítíme.

	Jen čist zadání a úkoly	41
	Jen poslouchat	25
	Jen vyučujícího vidět a slyšet -...	64
	Chci hlasově diskutovat	32
	Chci být i na videu, takže mě u...	1
	Jiné	5

	Nemám PC, mám jenom chytr...	16
	Mám vlastní PC / notebook	140
	Mám více PC / notebooků	20
	Webkamera (vč. mobilního fot...	94
	Mikrofon	95
	Sluchátka	129
	VR	1

	Android	99
	iOS (iPhone)	68
	Windows Mobile	0
	Jiné	2

Děkujeme paní profesorce Mazancové za poskytnutí

Z JINÉHO ÚHLU

Všem nám od začátku karantény proběhla hlavou spousta myšlenek, každý jsme měli nějaká stanoviska a jsem si téměř jista, že situace zamávala s psychikou nejedného z nás - Jak to teď bude se školou? Co brigáda, jak budu teď vydělávat? Kdy uvidím svého přítele?

Zajímalo nás, jak to ale vidí ti mladší z našich gymnazistů. Vybrali jsme tedy jednoho z primánů, Vítu Vlčka (kterému za milý příspěvek velmi děkujeme), jenž situaci shrnuje úplně z jiné perspektivy.

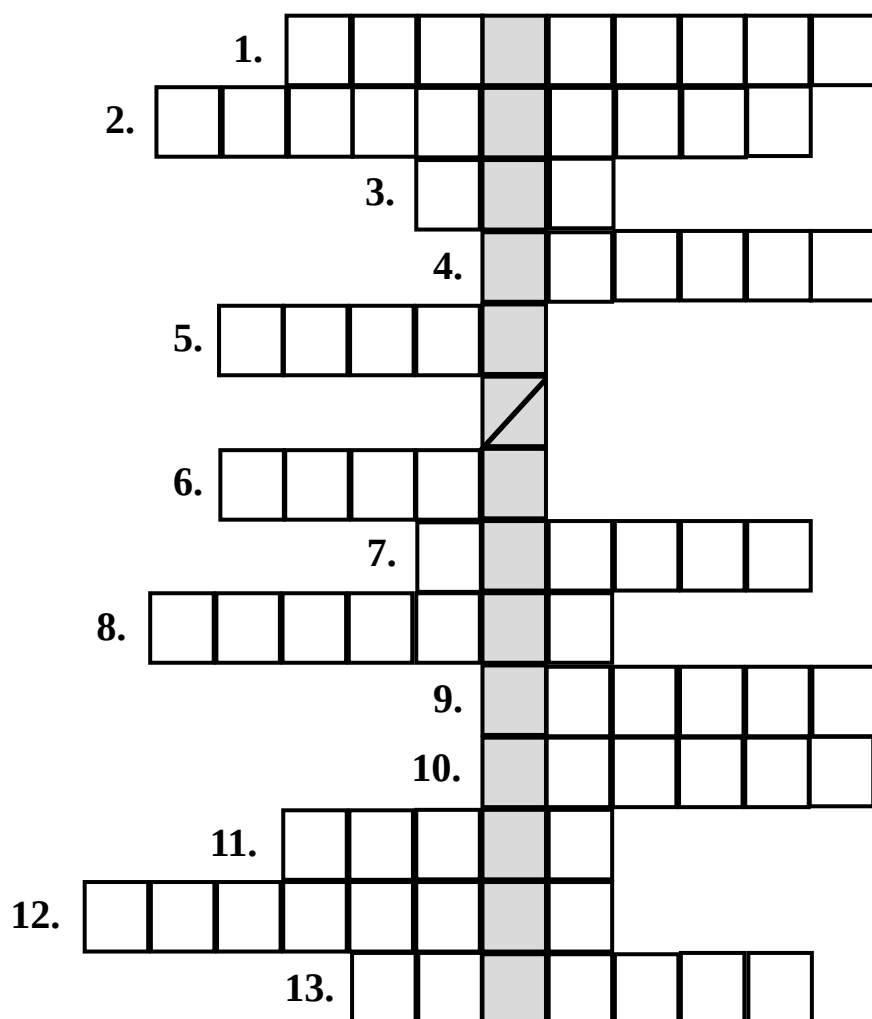
Březen, jarní prázdniny a pak zase škola. Tak takhle to mělo být a nikoho asi nenapadlo, že se na nás řítí katastrofa. Na začátku to vypadalo, jako příjemnej oddech. No, ale to bych asi nesměl mít v pokoji mladšího brácha. Pár dnů pohromadě, to jde, ale když se z týdne stane měsíc a pak další měsíc....No, kdo má mladšího sourozence, asi chápe, o čem píšu. No a do toho ještě přišli rodiče na to, že když jsme celá rodina pohromadě, tak by bylo fajn dělat výlety po Českém středohoří.

Ze začátku se mi to celkem líbilo, ale táta má rád zvířata a brácha zkameněliny. Takže furt koukáme na motýly nebo se rejpe v hlíně, teda já ne. Mně to prostě nebaví. Nebudu se přehrabovat v hlíně, a tak sedím na pařezu a odpočívám. Najednou koukám, že půl kilometru jdeme skoro dvě hodiny. A v tu chvíli si říkám, že bych byl radši s kámošema (a jo, to vlastně teď nejde), tak doma a nemusel t'ukat do kamene a čekat, jestli uvidíme zkamenělý list nebo rybu. Ale všechno jednou přejde, i ty výlety s našima už nejsou tak často, zase můžu ven, zase se můžu těšit na kamarády a najednou zjišťuju, že ta moje rodina není zase tak děsná. Ani ten brácha mě snad už tak neštve, asi mu ty zkameněliny pomůžu vyrovnat do police (to zas možná trochu přeháním). Každopádně jsem rád, že se věci ubírají k normálu a můžu se těšit na další prázdniny - letní.

Vít Vlček, prima

HRAVÝ ZÁVĚR

1. Vůdce KLDR, který se už dlouho neukázal na veřejnosti
2. Ministrině financí, která (ne)umí anglicky
3. Země, jež je momentálně nejvíce zasažena koronavirem
4. Socha odstraněna z Prahy 6 byla pomníkem maršála ____
5. „Odvolávám, co jsem odvolal a slibuji, co jsem slíbil.“ je citát z pohádky ____ princezna
6. „Nešlo by lidem píchat dezinfekci?“ ptal se ____ lékařů
7. Ministr zdravotnictví, kterému nevyšla Superstar
8. Český epidemiolog, který si nerozumí s Vojtěchem
9. Ohniskem nákazy COVID-19 byla jako první v EU
10. Stát (provincie Číny), který dodnes není uznán všemi zeměmi jako samostatný
11. předseda vlády ČR (Sorry jako)
12. Prezident Číny (Si Ťin-pching) mnohým lidem připomíná ____ Pú
13. Sídlo prezidenta ČR je ____ hrad